

Žalm 68

Povstane Bůh, a rozprchnou se jeho nepřátelé,
na útěk se před ním dají, kdo ho nenávidí.
Odvaneš je jako dým.

Tak jako taje vosk před žárem ohně,
tak zhynou před Bohem svévolníci.

Spravedliví se však žaradují a jásosem
budou oslavovat Boha,
budou se radostně veselit.

Prozpěvujte Bohu, pějte žalmy jeho jménu,
upravujte cestu tomu, který jede pustinami.
Hospodin je jeho jméno, jásosem ho oslavujte.

Otec sirotků, obhájce vdov je Bůh v
obydli svém svatém. Bůh, jenž osamělé
usažuje v domě, vyvádí vězně k šťastnému životu;
odbojníci však zůstanou ve vyprahlé zemi.

Bože, když jsi táhl v čele svého lidu,
když jsi krácel pustým krajem,
třásla se země, kanuly krůpěje z nebe
před Bohem ze Sínaje,
před Bohem, Bohem Izraele.

Štědrým přívalem jsi skrápěl své dědictví,
Bože, když se země vysílila, pečoval jsi o ni.

Tvoje stádce se v ní usadilo. Bože,
ve své dobrotě máš péči o poníženého!
Panovník pronáší výrok.

Nesmírný je zástup žen,
jež radostnou zvěst nesou:

"Pádí králové i se zástupy, pádí,
hospodyně rozdělují kořist.

Zůstanete ležet mezi ohradami?

Jak se blyští stříbrem potažená
křídla holubice, perutě zlatavě zelenavé!

Už jí Všemohoucí rozehnal ty krále!

To tys přikryl sněhem šerý Salmón."

Horou bohů je hora Bášan,

hora Bášan je hora strmých štítů.

Proč, vy strmé horské štíty, úkosem shlížíte na horu, na níž se usadit zatoužil Bůh?

Tam bude Hospodin přebývat natrvalo. Božích vozů jsou desetitisíce,

tisíce tisíců. Panovník je mezi nimi,

ze Sínaje táhne do svatyně.

Vystoupil jsi na výšinu, ty,

kdo byli v zajetí, jsi vedl,

mnohé z lidí přijals darem,

odbojníci však museli zůstat v poušti,

Hospodine, Bože! Požehnán buď Panovník,

den že dne za nás nosí břímě. Bůh je naše spása.

Bůh je Bohem, jenž nás zachraňuje.

Je to on, Panovník Hospodin, kdo vyvádí z
tenat smrti. Ano, Bůh rozdrtí nepřítelům hlavu,

témě tomu, který se ve vinách brodí.

Panovník řekl: "Vyvedu z Bášanu,

vyvedl jsem i z hlubin moře a noha tvá

je rozdrtí v krvi, ať jazyk tvých psů má z

nepřátel podíl." Všichni spatřili tvůj průvod, Bože,
průvod mého Boha, mého Krále, do svatyně.

Napřed šli zpěváci, za nimi hudebníci,

uprostřed s bubínky dívky. V shromážděních

dobrořečte Bohu, Hospodinu, vy z pramene Izraele!

Tady je Benjamín, nejmladší, jenž se stal nad

nimi pánem, nad veliteli Judy a jeho oddíly,

nad veliteli Zabulóna, veliteli Neftalího.

Byl to příkaz tvého Boha. Nechť se tvá moc,

Bože, mocně prokazuje v tom, co pro nás konáš

ze svého chrámu nad Jeruzalémem.

Králové ti budou přinášet dary. Oboř se na tu

divou zvěř v rákosí, na stádo turů mezi

býčky národů, na toho, který se vrhá do

bláta kvůli úlomku stříbra. Rozpraš národy

válkychtivé! Ať přijdou egyptští velmožové,

ať Kúš vztáhne ruce vstříc Bohu.

Království země, zpívejte Bohu,

zapějte žalmy Panovníku,

tomu, jenž jezdí po nebi, po nebi odvěkém. Hle, vydal hlas, hlas plný moci.

Užnejte Boží moc! Jeho vznešenost se klene nad Izraelem, jeho moc do mraků strmí.

Bůh ze tvých svatyň vzbuzuje bázeň, Bůh Izraele. On dává moc a udatnost lidu. Požehnán buď Bůh!

